

בית המשפט העליון

רע"פ 1438/21

לפני: כבוד השופט י' אלרון

המבקש: אביב דוקטורוביץ

נגד

המשיבים: 1. מדינת ישראל
2. המתלונן (משפחת המנוח לעניין רכיב הפיצויים)

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בעפ"ת 6894-08-20 מיום 17.1.2021 שניתן על ידי סג"נ י' שפסר והשופט עמית א' יעקוב והשופט שי בורנשטיין

בשם המבקש: עו"ד דמיטרי קריביצקי; עו"ד אלרן גרוס

החלטה

1. לפני בקשה למתן רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (סגן הנשיאה י' שפסר, השופט העמית א' יעקוב והשופט ש' בורנשטיין) בעפ"ת 6894-08-20 מיום 17.1.2021, בגדרו נדחה ערעור המבקש על הכרעת הדין וגזר הדין של בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה (השופטת ל' שלזינגר שמאי) בגמ"ר 10847-03-17 מיום 29.10.2019 ומיום 2.7.2020, בהתאמה.

2. על פי המתואר בכתב האישום, המבקש, אשר היה במועד האירוע בגדר "נהג חדש", נהג ברכבו במהירות של 105 קמ"ש לפחות, העולה על פי שתיים מהמותר, בדרך עירונית שבה שלושה נתיבים כששדה הראיה לפניו היה למרחק 100 מטרים לפחות, ולפניו צומת מרומזר הכולל מעברי חציה. בהגיעו לצומת, "תוך כדי נהיגה פרועה ומסוכנת", עקף מימין שני רכבים בשני הנתיבים השמאליים בכביש, פגע בהולך רגל

שחצה את הכביש שלא במעבר חציה, במרחק של כ-41 מטר מהצומת, איבד שליטה על רכבו, ולבסוף פגע בעמוד תאורה ורכבו התהפך על צידו.

כתוצאה מהתאונה הולך הרגל "הוטח" על הכביש, ולמחרת נפטר מפצעיו.

בשל מעשים אלו יוחסה למבקש עבירה של גרימת מוות בנהיגה רשלנית לפי סעיף 64 לפקודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א-1961.

3. בהכרעת דינו, הרשיע בית משפט השלום לתעבורה את המבקש במיוחס לו, לאחר שמיעת עדויות וחוות דעת מומחים הן מהתביעה והן מההגנה. נקבע, בין היתר, כי המבקש אכן נסע במהירות העולה על פי שתיים מהמהירות המותרת; עקף מימין את שני הרכבים שהאטו בכביש בסמוך לצומת תוך "נהיגה פרועה ומסוכנת"; וכי "נהיגה זהירה, ההולמת את תנאי הדרך, היתה מאפשרת לנאשם [למבקש – י' א'...] לעצור לחלוטין את רכבו או למצער למתן את עוצמת הפגיעה" ולמנוע את תוצאותיה הקטלניות של התאונה.

4. בגזר דינו, עמד בית משפט השלום לתעבורה על הפגיעה בערך העליון של שמירה על חיי אדם שנגרמה כתוצאה מרשלנותו של המבקש, וציין כי מדיניות הענישה הנוהגת בעבירה זו כוללת מאסר בפועל מאחורי סורג ובריה.

בית המשפט התחשב בנסיבותיו האישיות של הנאשם, בגילו הצעיר, בלקיחת אחריותו על המעשה וכן ברשלנות התורמת של המנוח אשר חצה את הכביש שלא במעבר חציה. יחד עם זאת, הודגש כי "אין להעדיף צערו של זה על צער אובדן חיי אדם ולהסתפק בענישה קלה בלבד"; וכי רשלנות המבקש במקרה דנן מצויה "ברף הגבוה".

לאור מכלול שיקולים אלו גזר בית המשפט השלום לתעבורה על המבקש עונשים של 12 חודשי מאסר בפועל; 10 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור עבירה של גרימת מוות ברשלנות או עבירה של נהיגה בזמן פסילה, למשך 3 שנים; 10 שנות פסילת רישיון בפועל; קנס בסך 5,000 שקלים; ופיצוי למשפחת המנוח בסך 5,000 שקלים.

5. ערעורו של המבקש על הכרעת הדין וגזר הדין נדחה בפסק דינו של בית המשפט המחוזי.

נקבע כי אין מקום להתערב בקביעותיו העובדתיות של בית משפט השלום, אשר בחן כראוי את הראיות שהובאו בפניו, ובדין הרשיע את המבקש בעבירה שיוחסה לו בכתב האישום.

אשר לגזר הדין, נקבע כי בשים לב לדרגת הרשלנות הגבוהה אותה יש לייחס למבקש ולמדיניות הענישה הנוהגת, אין להתערב בעונש שהוטל עליו, וזאת מבלי להתעלם ממכלול נסיבותיו האישיות כפי שהובאו בתסקיר שירות המבחן וממצבו הנפשי בעקבות התאונה.

6. מכאן הבקשה שלפני, במסגרתה משיג המבקש, בעיקרו של דבר, על קביעותיהן העובדתיות של הערכאות הקודמות ועל חומרת העונש שנגזר עליו; וטוען כי בקשתו מעוררת סוגיות עקרוניות החורגות מעניינו הפרטני באופן המצדיק מתן רשות ערעור.

7. דין הבקשה להידחות.

הלכה היא כי רשות ערעור ב"גלגול שלישי" תינתן במקרים חריגים במסגרתם מעלה הבקשה שאלה עקרונית החורגת מעניינו הפרטי של המבקש, או במקרים בהם עולה חשש לאי-צדק או עיוות דין שיגרם למבקש. זאת ועוד, רשות ערעור המופנית כלפי חומרת העונש תינתן במקרים חריגים בלבד, שבהם העונש אשר נגזר על המבקש סוטה בצורה מהותית ממדיניות הענישה הנהוגה במקרים דומים (רע"פ 1763/21 בורשטיין נ' מדינת ישראל (21.3.2021)).

טענות המבקש ביחס להכרעת הדין, שנדונו בפירוט ונדחו על ידי הערכאות הקודמות, מופנות כלפי קביעות שבעובדה אשר אין זו דרכה של ערכאת הערעור להתערב בהם – קל וחומר במסגרת ערעור ברשות ב"גלגול שלישי". ממילא, טענות אלו ממוקדות בנסיבותיו הפרטניות של המבקש, ואין בהן כדי להצדיק מתן רשות לערעור.

8. אשר לעונש שנגזר על המבקש – הרי שאיני סבור כי הוא חמור כלל ועיקר.

כפי שהדגשתי לא אחת, נהיגה רשלנית המובילה לקיפוח חיי אדם מצריכה ענישה מוחשית ומרתיעה לאור חומרתה הרבה, הכוללת בין היתר מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח (רע"פ 2205/20 גנון נ' מדינת ישראל (25.3.2010)).

במקרה דנן, המבקש נהג ברשלנות חמורה תוך נסיעה במהירות מופרזת וסיכון משתמשי הדרך. למרות שניתן היה להבחין בנהגים אחרים המאטים בסמוך לצומת – המשיך בשלו ונסע במהירות גבוהה בהרבה מן המותר תוך שעקף רכבים מימין, באופן שהביא לבסוף למותו של המנוח, אשר ניתן היה למנועו אילו לא התרשל המבקש.

התנהלות חמורה זו ותוצאותיה הקטלניות מצדיקות ענישה הכוללת מאסר מאחורי סורג ובריח – וממילא אין בעונש שנגזר על המבקש כדי להצדיק רשות ערעור.

9. אשר על כן, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, כ"ג בניסן התשפ"א (5.4.2021).

שׁוֹפֵט